

Repertoriul jurisprudenței

HOTĂRÂREA CURȚII (Camera a cincea)

20 iunie 2019*

„Trimitere preliminară – Uniune vamală – Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 – Articolul 30 alineatul (2) literele (b) și (c) – Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 – Articolul 152 alineatul (1) literele (a) și (b) – Stabilirea valorii în vamă a mărfurilor – Noțiunea de «mărfuri similare» – Medicamente – Luarea în considerare a oricărui element care poate avea incidență asupra valorii economice a medicamentului în cauză – Termen de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniunea Europeană – Termen imperativ – Neluarea în considerare a reducerilor comerciale”

În cauza C-1/18,

având ca obiect o cerere de decizie preliminară formulată în temeiul articolului 267 TFUE de Augstākā tiesa (Curtea Supremă, Letonia), prin decizia din 15 decembrie 2017, primită de Curte la 2 ianuarie 2018, în procedura

„**Oribalt Rīga**” SIA, fostă „Oriola Rīga” SIA,

împotriva

Valsts ieņēmumu dienests,

CURTEA (Camera a cincea),

compusă din domnul E. Regan (raportor), președinte de cameră, și domnii C. Lycourgos, E. Juhász, M. Ilešič și I. Jarukaitis, judecători,

avocat general: domnul N. Wahl,

grefier: doamna C. Strömholm, administratoare,

având în vedere procedura scrisă și în urma ședinței din 29 noiembrie 2018,

luând în considerare observațiile prezentate:

- pentru „Oribalt Rīga” SIA, de A. Leškoviča și de J. Taukačs, avokāti, precum și de Carri Ginter, vandeadvokaat;
- pentru guvernul leton, de I. Kucina și de J. Davidoviča, în calitate de agenți;
- pentru Comisia Europeană, de A. Sauka și de F. Clotuche-Duvieusart, în calitate de agenți,

după ascultarea concluziilor avocatului general în ședința din 24 ianuarie 2019,

* Limba de procedură: letona.

pronunță prezenta

Hotărâre

- 1 Cererea de decizie preliminară privește interpretarea articolului 30 alineatul (2) literele (b) și (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar (JO 1992, L 302, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 5, p. 58), astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996 (JO 1997, L 17, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 9, p. 250) (denumit în continuare „Codul vamal”), precum și a articolului 151 alineatul (4) și a articolului 152 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 (JO 1993, L 253, p. 1, Ediție specială, 02/vol. 7, p. 3, denumit în continuare „regulamentul de punere în aplicare”).
- 2 Această cerere a fost formulată în cadrul unui litigiu între „Oribalt Rīga” SIA, fostă „Oriola Rīga” SIA, pe de o parte, și Valsts ieņēmumu dienests (administrația fiscală letonă), pe de altă parte, în legătură cu o decizie a directorului general al acesteia prin care s-a impus societății menționate o obligație de plată către Trezoreria Statului a unui supliment la taxa pe valoarea adăugată (TVA), a unor majorări de întârziere și a unei amenzi.

Cadrul juridic

Codul vamal

- 3 Potrivit articolului 29 alineatul (1) din Codul vamal:

„Valoarea în vamă a mărfurilor importate este valoarea de tranzacție, respectiv prețul efectiv plătit sau de plătit pentru mărfuri atunci când sunt vândute pentru export pe teritoriul vamal al Comunității, ajustat, când este cazul, în conformitate cu articolele 32 și 33 [...]”

- 4 Articolul 30 din acest cod prevede:

„(1) Atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 29, ea se determină prin parcurgerea succesivă a literelor (a), (b), (c) și (d) de la alineatul (2) până la prima din aceste litere în conformitate cu care această valoare poate fi stabilită, cu excepția cazului în care ordinea de aplicare a literelor (c) și (d) este inversată la cererea declarantului; numai atunci când o astfel de valoare nu poate fi stabilită conform unei anumite litere se pot aplica dispozițiile următoarei litere în ordinea stabilită în temeiul prezentului alineat.

(2) Valoarea în vamă așa cum este stabilită prin aplicarea prezentului articol este:

- (a) valoarea de tranzacție a mărfurilor identice vândute pentru export în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
- (b) valoarea de tranzacție a mărfurilor similare vândute pentru export în Comunitate și exportate în același sau aproximativ același moment cu mărfurile care se evaluează;
- (c) valoarea bazată pe prețul unitar care corespunde vânzărilor în Comunitate de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii;

(d) valoarea calculată egală cu suma:

- costului sau valorii materialelor și fabricării sau altor transformări în procesul de fabricare a mărfurilor importate;
- valorii profitului și cheltuielilor generale egale cu cele care se reflectă în mod obișnuit în vânzările de mărfuri de aceeași natură sau tip cu mărfurile evaluate care sunt fabricate de producători în țara exportatoare pentru a fi exportate în Comunitate;
- costului sau valorii elementelor menționate la articolul 32 alineatul (1) litera (e).

[...]”

5 Articolul 31 din codul respectiv prevede:

„(1) Atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi stabilită în conformitate cu articolul 29 sau 30, ea se stabilește pe baza datelor disponibile în Comunitate, utilizându-se mijloacele firești în concordanță cu principiile și dispozițiile generale ale:

- acordului de punere în aplicare a articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;
- articolului VII din Acordul General pentru Tarife și Comerț;

și

- dispozițiilor prezentului capitol.

[...]”

Regulamentul de punere în aplicare

6 Articolul 142 alineatul (1) din regulamentul de punere în aplicare prevede:

„În sensul prezentului titlu termenii și expresiile de mai jos au următorul înțeles:

[...]

(d) «mărfuri similare»: mărfuri produse în aceeași țară și care, deși nu seamănă în toate privințele, prezintă caracteristici și materiale componente asemănătoare care le permit să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial; calitatea mărfurilor, renumele lor și existența unei mărci de fabrică sau de comerț se numără printre elementele care se iau în considerare pentru a stabili dacă mărfurile sunt similare sau nu;

[...]”

7 Potrivit articolului 151 din acest regulament:

„(1) La aplicarea articolului 30 alineatul (2) litera (b) din Codul [vamal] (valoarea de tranzacție a mărfurilor similare), valoarea în vamă se determină prin corelare cu valoarea de tranzacție a unor mărfuri similare în cadrul unei vânzări în aceleași condiții comerciale și în cantitate sensibil egală ca în cazul mărfurilor supuse evaluării. Când nu se găsește o astfel de vânzare, se folosește valoarea tranzacției cu mărfuri similare vândute în alte condiții comerciale și/sau în cantități diferite, ajustată

pentru a reflecta diferențele ce pot rezulta din condițiile comerciale și/sau cantități, cu condiția ca această ajustare să se poată face pe baza probelor demonstrabile care stabilesc în mod clar temeinicia și exactitatea ajustării, indiferent dacă aceasta conduce la o creștere sau o scădere a valorii.

[...]

(4) În sensul prezentului articol, valoarea de tranzacție a mărfurilor produse de o altă persoană nu se ia în calcul decât în cazul în care nu se poate identifica nicio valoare de tranzacție a mărfurilor similare, produse de aceeași persoană care a produs mărfurile de evaluat, în conformitate cu alineatul (1).

[...]”

8 Articolul 152 din regulamentul respectiv prevede:

„(1) (a) În cazul în care mărfurile importate, sau mărfurile identice sau similare importate se vând în cadrul Comunității în aceeași stare, valoarea în vamă a mărfurilor importate menționată la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul [vamal] are la bază prețul unitar care corespunde vânzării mărfurilor importate sau mărfurilor identice sau similare importate în cea mai mare cantitate totală la data sau în jurul datei importului mărfurilor de evaluat, către persoane care nu sunt legate de vânzător, cu condiția deducerii următoarelor elemente:

- (i) comisioane plătite în mod obișnuit sau convenite a fi plătite, ori pentru marjele obișnuite practicate pentru asigurarea profitului și cheltuielilor generale (inclusiv costurile directe sau indirecte de comercializare a mărfurilor în cauză) ocazionate de vânzarea în cadrul Comunității a mărfurilor de aceeași categorie sau de același tip importate;
- (ii) cheltuieli obișnuite de transport și asigurare, precum și cheltuieli conexe efectuate în Comunitate;
- (iii) drepturi de import și alte impuneri datorate în Comunitate pentru importul sau vânzarea de mărfuri;

(b) În cazul în care mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate nu s-au vândut la data sau în jurul datei la care sunt importate mărfurile de evaluat, valoarea în vamă a mărfurilor importate, stabilită în conformitate cu prezentul articol, are la bază, potrivit dispozițiilor alineatului (1) litera (a), prețul unitar la care se vând în Comunitate mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate în aceeași stare la data cea mai apropiată de după data importului mărfurilor de evaluat, dar în termen de 90 de zile de la data unui astfel de import.

[...]

(5) În sensul alineatului (1) litera (b), «data cea mai apropiată» reprezintă data la care se efectuează vânzări de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate într-o cantitate suficientă pentru a se putea stabili prețul unitar.”

9 Anexa 23 la regulamentul de punere în aplicare, intitulată „Note interpretative asupra valorii în vamă”, prevede, în ceea ce privește interpretarea articolului 31 alineatul (1) din Codul vamal, că „metodele de evaluare în virtutea [acestei dispoziții] sunt cele definite la articolele 29 și 30 alineatul (2) inclusiv, [din acest cod], dar o suplețe rezonabilă în aplicarea acestor metode este conformă obiectivelor și dispozițiilor articolului 31 alineatul [1] [din respectivul cod]”. În acest scop, anexa menționată prevede anumite exemple în scopul de a ilustra ce trebuie înțeles prin „suplețe rezonabilă”. Astfel, în ceea ce privește aplicarea metodei deductive, se menționează că „termenul de 90 de zile [prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare] se aplică cu suplețe”.

Litigiul principal și întrebările preliminare

- 10 Reclamanta din litigiul principal, Oribalt Rīga, și societatea indiană Ranbaxy Laboratories Ltd au încheiat, în cursul anului 2005, un contract de consignație în temeiul căruia Ranbaxy Laboratories a desemnat-o pe Oribalt Rīga drept furnizor exclusiv de servicii de consignație în Letonia, în Lituania și în Estonia pentru medicamentele generice importate de acest laborator (denumite în continuare „medicamentele în cauză”) și a însărcinat-o pe aceasta cu declararea lor în vederea punerii în liberă circulație. Oribalt Rīga se obliga să asigure o suprafață de depozitare suficientă și servicii de manipulare pentru a onora comenzile clienților Ranbaxy Laboratories, fără a dobândi proprietatea asupra medicamentelor în cauză.
- 11 Atunci când Oribalt Rīga a plasat medicamentele în cauză sub regim vamal, aceasta a completat declarațiile vamale în temeiul cărora s-a desemnat în același timp drept destinatară a acestor medicamente și drept declarantă.
- 12 Valoarea în vamă a medicamentelor în cauză a fost calculată de Oribalt Rīga în conformitate cu metoda denumită a „valorii de tranzacție”, prevăzută la articolul 29 alineatul (1) din Codul vamal. Această valoare în vamă a fost stabilită prin intermediul unor facturi *pro forma* întocmite de Ranbaxy Laboratories, prezentate biroului vamal, care conțineau informații cu privire la tipul de mărfuri importate, prețul unitar pe piață la data acestei facturări și prețul total.
- 13 Ranbaxy Laboratories stabilea cui ar fi vândute medicamentele în cauză, modalitățile și prețul de vânzare, precum și reducerile de preț aplicabile. La executarea comenzilor, Oribalt Rīga emitea facturi la prețul de vânzare stabilit de Ranbaxy Laboratories.
- 14 Oribalt Rīga, care stoca medicamentele în cauză în depozitul său, avea misiunea de a vinde cu prioritate medicamentele în cauză a căror dată de expirare era cea mai apropiată. Astfel, puteau trece mai multe luni între importul acestor medicamente și vânzarea lor către clienții finali, așa încât valoarea acestora la momentul vânzării putea să difere de valoarea lor pe piață la momentul importului. Prețul de vânzare a medicamentelor în cauză putea fi de asemenea influențat de reducerile acordate de Ranbaxy Laboratories clienților săi. După vânzarea medicamentelor în cauză, Ranbaxy Laboratories emitea, așadar, noi facturi pentru Oribalt Rīga, pe baza cărora aceasta plătea Ranbaxy Laboratories mărfurile importate, destinate punerii în liberă circulație pe teritoriul Uniunii Europene. Oribalt Rīga percepea un comision pentru rolul său de intermediar.
- 15 În perioada cuprinsă între 20 octombrie 2010 și 10 ianuarie 2011, Muitas audita pārvalde (Direcția de control vamal, Letonia) a efectuat un control al calculului, al plății și al contabilității taxelor vamale și a altor impozite gestionate de serviciile vamale datorate de Oribalt Rīga pentru perioada cuprinsă între 1 februarie 2008 și 31 august 2010.
- 16 Prin decizia din 20 mai 2011, administrația fiscală letonă a respins valoarea în vamă a medicamentelor în cauză importate în această perioadă, stabilită de Oribalt Rīga în conformitate cu metoda valorii de tranzacție. Astfel, potrivit acestei decizii, valoarea mărfurilor importate ar fi trebuit să fie stabilită prin aplicarea metodei deductive, prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal, luând ca punct de plecare prețul medicamentelor în cauză care figurează pe facturile adresate clienților Ranbaxy Laboratories, dar fără a ține cont de reducerile aplicate. Directorul general al administrației fiscale letone a impus Oribalt Rīga o obligație de plată a unui supliment la TVA, a unor majorări de întârziere și a unei amenzi.
- 17 În urma respingerii de către Administratīvā rajona tiesa (Tribunalul Administrativ Districtual, Letonia) a acțiunii sale împotriva deciziei administrației fiscale letone, Oribalt Rīga a declarat apel la Administratīvā apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională, Letonia), susținând că această administrație trebuia și putea să obțină informațiile necesare pentru a putea stabili valoarea în vamă a mărfurilor în conformitate cu primele metode de stabilire disponibile și că, în cazul în care respectiva

administrație aplica metoda deductivă menționată la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal, ea ar fi trebuit să utilizeze informațiile referitoare la revânzarea acestor mărfuri sau a unor mărfuri identice la o dată cât mai apropiată posibil de data importului mărfurilor respective, fără a depăși termenul de 90 de zile prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare. În sfârșit, aceasta arată că baza de calcul al valorii în vamă consta în prețul real de vânzare a medicamentelor în cauză, astfel încât trebuia să se țină seama de reducerea acordată clienților Ranbaxy Laboratories.

- 18 Întrucât Administrativā apgabaltiesa (Curtea Administrativă Regională) a confirmat decizia administrației fiscale letone, Oribalt Riga a declarat recurs la instanța de trimitere, Augstākā tiesa (Curtea Supremă, Letonia).
- 19 Această instanță consideră că soluția în cauza cu care este sesizată depinde de interpretarea de către Curte a articolului 30 din Codul vamal, precum și a articolelor 151 și 152 din regulamentul de punere în aplicare. În aceste condiții, Augstākā tiesa (Curtea Supremă) a hotărât să suspende judecarea cauzei și să adreseze Curții următoarele întrebări preliminare:

- „1) În cazurile în care mărfurile importate sunt medicamente, atunci când se stabilește valoarea în vamă a mărfurilor importate, în conformitate cu prevederile articolului 30 alineatul (2) litera (b) din [Codul vamal] și ale articolului 151 alineatul (4) din [regulamentul de punere în aplicare], trebuie să se considere că «mărfurile similare» sunt acele medicamente în care principiul activ și cantitatea din acesta sunt aceleași (sau similare) sau pentru identificarea mărfurilor similare trebuie luată în considerare poziția pe piață a medicamentului importat și a producătorului acestuia, mai precis popularitatea și cererea?
- 2) Atunci când se stabilește valoarea în vamă a mărfurilor importate, în conformitate cu prevederile articolului 30 alineatul (2) litera (c) din [Codul vamal], termenul de 90 de zile prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din [regulamentul de punere în aplicare] este aplicabil cu suplețe?
- 3) Dacă termenul menționat este aplicabil cu suplețe, trebuie acordată preferință datelor referitoare la tranzacțiile cele mai apropiate de momentul importului mărfurilor care se evaluează, al căror obiect sunt mărfuri identice sau similare care se vând într-o cantitate suficientă pentru a se stabili prețul unitar, sau, dimpotrivă, datelor referitoare la tranzacții mai puțin apropiate, dar al căror obiect îl constituie tocmai mărfurile importate?
- 4) Atunci când se stabilește valoarea în vamă a mărfurilor importate, în conformitate cu prevederile articolului 30 alineatul (2) litera (c) din [Codul vamal], trebuie să se aplice reducerile acordate, care au determinat prețul la care au fost vândute efectiv mărfurile?”

Cu privire la întrebările preliminare

Cu privire la prima întrebare

- 20 Prin intermediul primei întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească care sunt factorii care trebuie luați în considerare pentru a identifica „mărfurile similare” atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate, precum medicamentele în cauză, se calculează prin aplicarea metodei deductive prevăzute la articolul 30 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal.

- 21 Instanța de trimitere adresează această întrebare pentru a ști dacă, pentru ca o astfel de identificare să fie stabilită, este necesar să se țină seama doar de compoziția medicamentelor de comparat sau și de circumstanțele legate de poziția acestor medicamente și a producătorilor lor pe piața farmaceutică în cauză.
- 22 Mai întâi, trebuie amintit că dreptul Uniunii referitor la evaluarea în vamă urmărește stabilirea unui sistem echitabil, uniform și neutru, care exclude utilizarea de valori în vamă arbitrare sau fictive. Prin urmare, valoarea în vamă trebuie să reflecte valoarea economică reală a unei mărfi importate și să țină seama de ansamblul elementelor acestei mărfi care prezintă o valoare economică (Hotărârea din 20 decembrie 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punctul 24 și jurisprudența citată).
- 23 În continuare, deși prețul efectiv plătit sau care trebuie plătit pentru mărfuri reprezintă, ca regulă generală, baza de calcul al valorii în vamă, acest preț este o informație care trebuie să facă eventual obiectul unor ajustări atunci când această operațiune este necesară pentru a se evita stabilirea unei valori în vamă arbitrare sau fictive (Hotărârea din 20 decembrie 2017, Hamamatsu Photonics Deutschland, C-529/16, EU:C:2017:984, punctul 27 și jurisprudența citată).
- 24 Totuși, atunci când valoarea în vamă nu poate fi stabilită, în temeiul articolului 29 din Codul vamal, cu ajutorul valorii de tranzacție a mărfurilor importate, evaluarea în vamă se efectuează în conformitate cu dispozițiile articolului 30 din acest cod, prin aplicarea, în mod succesiv, a metodelor prevăzute la literele (a)-(d) ale alineatului (2) al acestui din urmă articol (Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punctul 27 și jurisprudența citată).
- 25 În ceea ce privește aplicarea aceluiași articol 30, din cuprinsul punctului 1 din notele referitoare la articolul 30 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal, care figurează în anexa 23 la regulamentul de punere în aplicare, reiese că autoritățile vamale se vor referi, de fiecare dată când este posibil, la o vânzare de mărfuri similare, realizată la același nivel comercial și într-o cantitate foarte apropiată de vânzarea mărfurilor de evaluat (a se vedea în acest sens Hotărârea din 16 iunie 2016, EURO 2004. Hungary, C-291/15, EU:C:2016:455, punctul 34).
- 26 În sfârșit, noțiunea de „mărfuri similare”, care figurează la respectivul articol 30 alineatul (2) litera (b), este definită la articolul 142 alineatul (1) litera (d) din regulamentul de punere în aplicare ca fiind reprezentată de mărfuri produse în aceeași țară și care, deși nu seamănă în toate privințele, prezintă caracteristici și materiale componente asemănătoare care le permit să îndeplinească aceleași funcții și să fie interschimbabile din punct de vedere comercial. Această dispoziție precizează că calitatea mărfurilor, renumele lor și existența unei mărci de fabrică sau de comerț se numără printre elementele de luat în considerare pentru a stabili dacă mărfurile sunt similare sau nu.
- 27 Având în vedere definiția largă a noțiunii de „mărfuri similare”, care, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 40 din concluzii, se referă la o apreciere factuală a mărfurilor pe baza unui ansamblu de factori menționați cu titlu exemplificativ, este necesar să se considere că o astfel de noțiune este aplicabilă tuturor tipurilor de mărfuri, inclusiv medicamente, precum medicamentele în cauză. Astfel, pentru a identifica mărfurile similare, administrația vamală națională competentă trebuie să fie în măsură să utilizeze toate datele de care dispune pentru a stabili valoarea în vamă în modul cel mai precis și cel mai apropiat de realitate.
- 28 În cazul medicamentelor generice, trebuie, astfel cum a subliniat domnul avocat general la punctele 50 și 51 din concluzii, să se ia în considerare orice element relevant, precum compoziția acestor medicamente, caracterul lor substituibil în raport cu efectele acestora și caracterul lor interschimbabil din punct de vedere comercial. Administrația vamală națională competentă trebuie să facă astfel o apreciere factuală, ținând seama de orice element care poate avea incidență asupra valorii economice reale a medicamentelor respective, inclusiv poziția pe piață a medicamentului importat și a producătorului acestuia.

29 Având în vedere cele de mai sus, trebuie să se răspundă la prima întrebare că articolul 30 alineatul (2) litera (b) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că, atunci când valoarea în vamă a unor mărfuri, precum medicamentele în cauză, se calculează prin aplicarea metodei deductive prevăzute la această dispoziție, administrația vamală națională competentă trebuie, pentru a identifica „mărfurile similare”, să ia în considerare orice element relevant, precum compoziția acestor mărfuri, caracterul lor substituibil în raport cu efectele acestora și caracterul lor interschimbabil din punct de vedere comercial, făcând astfel o apreciere detaliată care ține seama de orice element care poate avea incidență asupra valorii economice reale a mărfurilor respective, inclusiv poziția pe piață a mărfii importate și a producătorului acesteia.

Cu privire la a doua și la a treia întrebare

30 Prin intermediul celei de a doua și al celei de a treia întrebări, care trebuie analizate împreună, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 152 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare trebuie interpretat în sensul că, pentru a determina prețul unitar al mărfurilor importate în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal, termenul de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie să fie vândute în Uniune, prevăzut la acest articol 152 alineatul (1) litera (b), este un termen imperativ și, în caz contrar, care sunt datele de preferat pentru stabilirea prețului unitar al mărfurilor importate.

31 Trebuie amintit că articolul 152 alineatul (1) litera (a) din regulamentul de punere în aplicare prevede principiul potrivit căruia, pentru a stabili prețul unitar al mărfurilor importate sau al mărfurilor identice sau similare importate, vândute în Uniune în aceeași stare, în vederea stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate prevăzute la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal, este necesar ca baza să fie constituită de prețul unitar care corespunde vânzării mărfurilor importate sau mărfurilor identice sau similare importate în cea mai mare cantitate totală la data sau în jurul datei importului mărfurilor de evaluat, către persoane care nu sunt legate de vânzător, sub rezerva deducerilor care se referă la elementele menționate la articolul 152 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iii) din acest regulament.

32 Prin excepție de la acest principiu, articolul 152 alineatul (1) litera (b) din respectivul regulament prevede că, în cazul în care mărfurile importate sau mărfurile identice sau similare importate nu s-au vândut la data sau în jurul datei la care sunt importate mărfurile de evaluat, valoarea în vamă a mărfurilor importate are la bază prețul unitar la care se vând în Uniune acestea din urmă sau mărfurile identice sau similare importate în aceeași stare la data cea mai apropiată de după data importului mărfurilor de evaluat, dar în termen de 90 de zile de la acest import.

33 Astfel, pentru a stabili valoarea în vamă cea mai precisă și cea mai apropiată de realitate, în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal, valoarea în vamă a mărfurilor trebuie să fie determinată la data cea mai apropiată de importul acestora. Termenul de 90 de zile prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare constituie, așadar, o excepție de la principiul prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (a) din acest regulament și trebuie, ca atare, să facă obiectul unei interpretări stricte.

34 Modul de redactare a dispoziției menționate susține această interpretare. Astfel, potrivit acestuia, prețul unitar care trebuie să constituie baza este cel la care mărfurile se vând la data cea mai apropiată de după data importului mărfurilor de evaluat, dar în termen de 90 de zile de la data acestui import, respectiv la o dată care nu poate depăși acest termen.

35 În plus, din economia articolului 30 din Codul vamal reiese că există o ierarhie a metodelor de stabilire a valorii în vamă. Astfel, în cazul în care valoarea în vamă a mărfurilor importate nu poate fi stabilită în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din acest cod, și anume în cazul în care nu este posibil să se stabilească prețul mărfurilor identice sau similare importate vândute în

Uniune în termen de 90 de zile de la data acestui import, trebuie, în conformitate cu ierarhia respectivă, să se aplice metoda de evaluare prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (d) din codul menționat.

- 36 În plus, astfel cum a arătat domnul avocat general la punctul 54 din concluzii, deși instanța de trimitere se referă la notele interpretative din anexa 23 la regulamentul de punere în aplicare, care indică faptul că termenul de 90 de zile prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din acest regulament ar putea fi aplicat cu suplețe, trebuie remarcat că o astfel de adaptabilitate este avută în vedere numai în cazul aplicării articolului 31 alineatul (1) din Codul vamal.
- 37 Or, metoda de stabilire a valorii în vamă prevăzută la articolul 31 din Codul vamal figurează pe ultimul loc în ierarhia metodelor de evaluare prevăzute de acest cod, ca metodă reziduală. Ca atare, această ultimă metodă nu poate fi utilizată decât atunci când valoarea în vamă a mărfurilor importate nu a putut fi stabilită în temeiul articolelor 29 sau 30 din codul menționat.
- 38 Astfel, numai în cazul în care nu este posibilă efectuarea unei evaluări a valorii în vamă a mărfurilor importate în conformitate cu articolele 29 sau 30 din Codul vamal, anumite norme referitoare la metodele de evaluare a valorii în vamă prevăzute la articolele 29 sau 30 din Codul vamal pot fi aplicate cu suplețe în cadrul articolului 31 din acest cod.
- 39 În consecință, articolul 152 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare trebuie interpretat în sensul că, pentru a determina prețul unitar al mărfurilor importate în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal, termenul de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniune, prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din regulamentul de punere în aplicare, este un termen imperativ.

Cu privire la a patra întrebare

- 40 Prin intermediul celei de a patra întrebări, instanța de trimitere solicită în esență să se stabilească dacă articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că reducerile aplicate prețului de vânzare al mărfurilor importate trebuie să fie luate în considerare pentru a stabili valoarea în vamă a acestor mărfuri în conformitate cu dispoziția menționată.
- 41 Această dispoziție prevede că valoarea în vamă a mărfurilor importate este stabilită pe baza prețului unitar care corespunde vânzărilor în Uniune de mărfuri importate sau de mărfuri identice sau similare importate totalizând cantitatea cea mai mare, către persoane care nu au legătură cu vânzătorii.
- 42 În plus, articolul 152 alineatul (1) litera (a) punctele (i)-(iii) din regulamentul de punere în aplicare prevede luarea în considerare a unor deduceri, printre care figurează anumite comisioane, cheltuielile obișnuite de transport și asigurare, precum și drepturile de import. Reducerile comerciale acordate de vânzător nu sunt menționate la acest articol. Or, din modul de redactare a acestei dispoziții reiese că această listă de deduceri este exhaustivă.
- 43 În plus, ținând seama de prețul unitar al cantității celei mai mari de mărfuri importate, articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal prevede deja luarea în considerare a unor reduceri legate de cantitate.
- 44 În sfârșit, luarea în considerare a reducerilor comerciale la stabilirea valorii în vamă ar risca să conducă la o valoare în vamă și mai îndepărtată de valoarea economică reală a mărfurilor importate care fac obiectul unei astfel de evaluări.

45 Din aceste considerații rezultă că trebuie să se răspundă la a patra întrebare că articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Codul vamal trebuie interpretat în sensul că reducerile aplicate prețului de vânzare al mărfurilor importate nu pot fi luate în considerare pentru a stabili valoarea în vamă a acestor mărfuri prin aplicarea dispoziției menționate.

Cu privire la cheltuielile de judecată

46 Întrucât, în privința părților din litigiul principal, procedura are caracterul unui incident survenit la instanța de trimitere, este de competența acesteia să se pronunțe cu privire la cheltuielile de judecată. Cheltuielile efectuate pentru a prezenta observații Curții, altele decât cele ale părților menționate, nu pot face obiectul unei rambursări.

Pentru aceste motive, Curtea (Camera a cincea) declară:

- 1) **Articolul 30 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2913/92 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul (CE) nr. 82/97 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 decembrie 1996, trebuie interpretat în sensul că, atunci când valoarea în vamă a unor mărfuri, precum medicamentele în discuție în litigiul principal, se calculează prin aplicarea metodei deductive prevăzute la această dispoziție, administrația vamală națională competentă trebuie, pentru a identifica „mărfurile similare”, să ia în considerare orice element relevant, precum compoziția respectivă a acestor mărfuri, caracterul lor substituibil în raport cu efectele acestora și caracterul lor interschimbabil din punct de vedere comercial, făcând astfel o apreciere factuală care ține seama de orice element care poate avea incidență asupra valorii economice reale a mărfurilor respective, inclusiv poziția pe piață a mărfii importate și a producătorului acesteia.**
- 2) **Articolul 152 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (CEE) nr. 2454/93 al Comisiei din 2 iulie 1993 de stabilire a unor dispoziții de aplicare a Regulamentului nr. 2913/92 trebuie interpretat în sensul că, pentru a determina prețul unitar al mărfurilor importate în conformitate cu metoda prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, termenul de 90 de zile în care mărfurile importate trebuie vândute în Uniunea Europeană, prevăzut la articolul 152 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul nr. 2454/93, este un termen imperativ.**
- 3) **Articolul 30 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul nr. 2913/92, astfel cum a fost modificat prin Regulamentul nr. 82/97, trebuie interpretat în sensul că reducerile aplicate prețului de vânzare al mărfurilor importate nu pot fi luate în considerare pentru a stabili valoarea în vamă a acestor mărfuri prin aplicarea dispoziției menționate.**

Semnături